

ADMINISTRATIEF HANDHAVINGSBELEID MEDEWERKENDEN

1. Inleiding

Deze regeling heeft niet enkel betrekking heeft op medewerkers, zijnde natuurlijke personen, maar ook op de medewerkende rechtspersonen c.q. instellingen. Omdat leveranciers van goederen in het kader van zorg ook de in het geding zijnde bepalingen kunnen overtreden, is deze regeling ook voor hen, waar van toepassing, geldig. Dat geldt m.m. ook voor instellingen en voor personen in loondienst. Voor de verzekerden zal, zolang een niet terzake opgesteld administratief handhavingsbeleid is opgesteld, het administratief handhavingsbeleid voor medewerkers mutatis mutandis geldig zijn.

In het onderstaande wordt de aanduiding “sanctie” gebruikt als een verzamelterm voor maatregelen met een punitief (bestraffend) oogmerk/element, en voor maatregelen zonder een punitief oogmerk/element. Er is namelijk sprake van een beleidsregeling voor administratieve handhaving maar daarbij worden ook maatregelen opgelegd die, hoewel ze niet benoemd worden als boetes, toch wel als zodanig aangemerkt worden in ons rechtssysteem, waardoor de regelgeving ten aanzien van boetes op hen van toepassing is.

De strafrechtelijke handhaving is in handen van het Openbaar Ministerie. De SVB heeft daarop geen invloed. Reden waarom dat in deze buiten beschouwing wordt gelaten. NB: de SVB heeft middels haar onderzoeken wel invloed op een eventueel strafrechtelijk proces, indien de resultaten van die onderzoeken gebruikt worden door het Openbaar Ministerie.

Benadrukt dient te worden, dat het navolgende voornamelijk betrekking heeft op het beleid ten aanzien van oplegging van boetes. Er zijn namelijk nog andere maatregelen mogelijk die ten aanzien van de overtreder van de regels toegepast kunnen worden, die op zich geen punitief element hebben, zoals het niet (meer) betalen van een bepaalde voorziening. Hierbij kan dan bijvoorbeeld gedacht worden aan het stopzetten van gelden, verleend ten behoeve van bij-, her- of nascholing. Daarnaast kan besloten worden om een zorgcontract niet (meer) te verlengen. Dat hoeft op zich ook geen punitief element te hebben. Tenslotte kan ook besloten worden om de desbetreffende persoon of instantie uit het register van medewerkers uit te schrijven.

2. Doen en niet-doen

De SVB is al jaren gelden begonnen met rechtmatigheidscontrole op de declaraties van zorgverleners. Deze controles vergen heel veel tijd en mankracht. Meestal worden de onterecht uitbetaalde bedragen verrekend met de eerstvolgende declaraties.

Naast de controles op declaraties vinden ook controles op niet-declaratief gedrag plaats. Onder niet-declaratief gedrag worden verstaan het bijvoorbeeld (niet) regelen van een (niet bevoegde) waarnemer door de zorgverlener, het niet tijdig inleveren van pro-forma declaraties, of het weigeren om aan bij- of nascholing te doen of andere deskundigheid bevorderende activiteiten. Met andere woorden: het normoverschrijdend gedrag van de medewerkende kan bestaan uit een 'doen', maar ook uit een 'niet-doen'.

Bij die handelingen die vallen onder het "doen" dient onderscheid gemaakt te worden naar onder anderen de ernst van de handeling. Dat is ook het geval bij de handelingen die vallen onder een "niet-doen" oftewel nalaten. Immers, de gevolgen van de ene handeling kunnen minder, even erg, of erger zijn dan de gevolgen van de andere handeling.

Om voormeld onderscheid te kunnen maken dient wel eerst sprake te zijn van benaming van het een en ander. Bij het "doen" kan gedacht worden aan het (al dan niet) opzettelijk invullen van verkeerde codes, verkeerde bedragen, verkeerde diagnoses, personalia, etc. etc. Onder het invullen van verkeerde zaken vallen ook de declaraties die aangeven dat een bepaalde handeling heeft plaatsgevonden door een medewerkende terwijl die handeling niet heeft plaatsgevonden door een medewerkende maar bijvoorbeeld door een niet-medewerkend kantoorgenoot. Daarnaast kan ook gedacht worden aan het invullen van handelingen of verrichtingen die niet hebben plaatsgevonden of in mindere mate hebben plaatsgevonden. De medewerkende kan zich, al dan niet in het verlengde van een behandeling of verrichting, ook schuldig maken aan handelingen, c.q. gedragingen, die indruisen tegen eerbiediging van het menselijk lichaam. Een aparte categorie vormen de handelingen die zijn gericht op het verkrijgen van betaling door de verzekerde in gevallen waarin er geen betaling door de verzekerde dient plaats te vinden.

Het nalaten kan bestaan uit het niet tijdig inleveren van pro-forma declaraties, het niet zorgen voor een waarnemer, het weigeren om aan bij- of nascholing te doen (of andere deskundigheid bevorderende activiteiten), het weigeren hulp te verlenen aan een verzekerde die hulpbehoevend is, het niet doorgeven dat er sprake is van staking van de praktijk, het zich niet houden aan regels ten aanzien van praktischeisen of het zich niet houden aan regels ten aanzien van voorschrijfgedrag of waarneming.

Bovenstaande opsommingen zijn, zowel voor wat betreft het doen als het nalaten, niet limitatief. Er zullen altijd medewerkenden zijn die handelingen bedenken die niet onder een of meer van bovengenoemde noemers vallen. Het is daarnaast niet doenlijk om alle denkbare bestaande overtredingen van de wet of regelingen op te sommen. Er zal daarom gestreefd worden naar een periodieke evaluatie van deze regeling.

In het navolgende worden bovenvermelde opsommingen in het algemeen (mede) aangeduid als het handelen in strijd met hetgeen een goede medewerkende betaamt. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het geval, dat een medewerkende gedurende een behandeling onnodig ruw bejegent danwel onnodig gedurende een behandeling pijn veroorzaakt. Maar het kan ook voorkomen dat een medewerkende een patiënt rustig laat wachten en anderen laat voorgaan,

terwijl de patiënt wel op het afgesproken tijdstip is gekomen en duidelijk zorg nodig heeft. Vermeld dient te worden dat deze term ruimer is dan “het bieden van zorg die medisch verantwoord is”, zoals de Lv. BIG (beroepen in de gezondheidszorg) in art. 29 aangeeft. De relatie van de zorgverlener met de SVB houdt immers niet alleen de zorgverlening en zaken die direct daarmee te maken hebben in, maar ook het administratieve gedeelte (declaraties indienen, originele recepten afleveren, het opvolgen van de andere gedragslijnen van de SVB, e.d.).

3. De verschillende wettelijke regelingen

Het handelen in strijd met hetgeen een goede medewerkende betaamt wordt in verschillende wetten -voor wat betreft de wetten die de relatie tussen de SVB en de medewerkende regelen - op verschillende manieren aangepakt. Het gaat hierbij om verschillende regelingen, die op verschillende tijdstippen en zelfs in verschillende decennia tot stand zijn gekomen. Dat verklaart meteen ook waarom sommige uitgebreid en anderen zeer beknopt zijn neergezet.

De relatie tussen de SVB en de medewerkende wordt allereerst bepaald door de Regeling Medewerking aan de Sociale Verzekeringen 1960 (de Regeling). Daarnaast hebben ook het Lb. Medisch Tarief Sociale Verzekeringen (MTSV), de Lv. basisverzekering ziektekosten (BVZ), de Lv. Algemene Verzekering Bijzondere Ziektekosten (AVBZ), en de Lv. Beroepen in de Gezondheidszorg (BIG) daarop invloed. Voor het opleggen van boetes aan de medewerkers zijn tot nu toe de artikelen met betrekking tot administratieve boetes (art. 14) van de Lv. Ziekteverzekering (Zv.) en de Lv. Ongevallenverzekering (Ov.) gehanteerd. De Regeling en het MTSV zijn landsbesluiten, terwijl de BVZ, de BIG, de AVBZ, de Zv., en de Ov., landsverordeningen zijn.

a. De Regeling

In de Regeling wordt in artikel 7 vermeld, dat de medewerkende van het register van medewerkers kan worden uitgeschreven in de navolgende gevallen:

- a. op eigen verzoek;
- b. bij staking van de praktijk of vertrek naar elders;
- c. bij overlijden;
- d. als naar het oordeel van de SVB is gebleken, dat hij zich niet houdt aan de bepalingen, ten aanzien van de medewerking vastgesteld.

NB: bij lezing van het artikel in de Regeling valt op, dat er geen alfabetische nummering is gehanteerd en dat het overlijden is geschaard bij de categorie van staking van de praktijk of het vertrek naar elders. Dezerzijds is bovenstaande indeling, voor de bevordering van de leesbaarheid, aangebracht.

Daarnaast wordt in artikel 9 de mogelijkheid geschapen om declaraties al dan niet gedeeltelijk niet uit te betalen, als de medewerkende in strijd handelt met de bepalingen van de sociale verzekeringen of de bepalingen die zijn vastgesteld ten aanzien van de medewerking – waaronder ook worden verstaan de gedragslijnen die de SVB heeft vastgesteld (vide art. 10 van de Regeling). Door artikelen 7 en 9 zijn ook de bepalingen van de Lv. Zv. en de Lv. Ov. van toepassing.

b. De Landsverordeningen Zv. en Ov.

In de Lv. Zv. en de Lv. Ov. zijn bepalingen neergelegd ten aanzien van boetes op zowel administratief als strafrechtelijk gebied. Artikel 12 lid 2 van de Lv. Zv. en de Lv. Ov. bepalen dat “een ieder (dus ook de medewerkende) verplicht is ten behoeve van de uitvoering en controle de door de Bank verlangde inlichtingen te verstrekken, des verlangd schriftelijk en binnen een door de Bank te stellen termijn”.

Artikel 13 van beide landsverordeningen geeft aan, dat bij landsbesluit, h.a.m., uitvoeringsregels kunnen worden vastgesteld. Zowel de Regeling als het MTSV zijn vastgesteld, ter uitvoering van artikel 13 van beide landsverordeningen.

In artikel 14a van de Lv. ZV alsmede in het gelijklopende artikel van de Lv. Ov. wordt aangegeven, dat bij het niet of niet tijdig nakomen van artikel 12 – waaronder tevens wordt verstaan het geven van onjuiste inlichtingen - , en de verplichtingen, krachtens artikel 13 vastgesteld, een boete wordt geheven van maximaal vijfduizend gulden. Voorts bepaalt artikel 15 lid 2 van de zowel de Lv. Zv. als de Lv. Ov. dat “het opzettelijk, mondeling of schriftelijk verstrekken of doen verstrekken van inlichtingen als bedoeld in artikel 12 lid 2, die onjuist zijn alsmede het afleggen van valse verklaringen aan de Bank, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste 1 jaar of een geldboete”. Artikel 14 heeft betrekking op een administratieve boete, terwijl het in artikel 15 om een strafrechtelijke boete gaat. Door het bepaalde in artikel 13 en de begrenzing van de hoogte van de boete in artikel 14 Zv. en Ov. kunnen bij overtreding van de Lv. Zv, de Lv. Ov., de Regeling en het MTSV boetes worden opgelegd tot aan het bedrag van Naf. 5000,-. per overtreding, met verdubbeling daarvan bij recidive.

c. Het MTSV

Het MTSV bepaalt in artikel 2 dat de medewerkende, die handelt zonder machtiging in de gevallen waarin dat vereist is, danwel de specialist die zonder dat er sprake is van nood, verrichtingen in rekening brengt die niet tot zijn specialisme behoren of verrichtingen declareert die niet door hem uitgevoerd zijn conform het handboek, uit het register van medewerkers wordt verwijderd. Artikel 25 geeft aan, dat het de medewerkende verboden is om hogere tarieven te vragen dan de in die wet bepaalde tarieven. Wat daarop de sanctie is of dient te zijn, wordt niet in het MTSV vermeld.

d. De Landsverordening AVBZ

In de Lv. AVBZ wordt in principe hetzelfde geregeld als in de landsverordeningen Zv. en Ov. Ook daar is de boete (artikel 47 en verder) maximaal fls. 5000,- (met verdubbeling daarvan bij recidive) voor de overtredingen van de bepalingen van de Lv. AVBZ en haar uitvoeringsregelingen, en wordt onder het geven van inlichtingen tevens verstaan het verstrekken van onjuiste inlichtingen. Het verschil is, dat in de Lv. AVBZ de strafrechtelijke sancties wel oplopen tot maximaal Naf. 100.000,-.

e. De Landsverordening BIG

De Lv. BIG is enige tijd geleden gedeeltelijk in werking getreden. De BIG wordt echter gehandhaafd door de medewerkers van de Inspectie voor de Volksgezondheid. Reden waarom in deze niet op de BIG wordt ingegaan.

f. De Landsverordening BVZ

Voor wat betreft de Lv. bvz geldt, dat in artikel 9.6 geregeld wordt, dat de aanspraak op verstrekkingen kan worden opgeschort danwel dat het bewijs van registratie kan worden ingetrokken bij misbruik of bij gebruik zonder daarop recht te hebben. In artikel 9.7 wordt de bestuurlijke boete vastgesteld op maximaal fls. 5000,-, met verdubbeling bij recidive, in geval van overtreding van de bepalingen van de Lv. bvz of de daaruit voortvloeiende landsbesluiten. In de op artikel 9.7 volgende artikelen wordt onder meer geregeld dat de boete geheven wordt via aanslagen (dat is ook zo bij de Lv. Zv. en Ov.) en dat bij niet betaling van de boete de wettelijke rente daarop verschuldigd is (dat is niet zo bij de Lv. Zv. en Ov.). Krachtens artikel 9.4 en 9.5 kunnen de strafrechtelijke boetes oplopen tot fls. 100.000,-.

Vóór het toepassen van het boetebeleid dienen allereerst de normoverschrijdende gedragingen ingedeeld te worden in categorieën. Daarnaast dient vastgesteld te worden welke sanctie bij welk gedrag het beste past. Tenslotte dient nagegaan te worden of de huidige procedures ter uitvoering van het sanctiebeleid ongewijzigd dienen te worden gehandhaafd of, en zo ja, in welke mate, aangepast dienen te worden.

Op grond van bovenvermelde wetgeving kan de medewerkende, zoals al eerder aangegeven, verschillende soorten normoverschrijdend gedrag vertonen. Deze worden in het onderstaande uiteengezet, waarbij een willekeurige volgorde gehanteerd wordt. Het gaat in deze niet om een limitatieve lijst, daar, zoals ook al eerder aangegeven, er altijd creatievelingen zijn die iedere lijst kunnen omzeilen. Daarnaast kunnen er door wetwijzigingen altijd uitbreidingen van deze lijst plaatsvinden.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat in het onderstaande, onder "handeling", ook wordt begrepen "medische handeling". De [dus niet-limitatieve] lijst van mogelijk normoverschrijdende gedragingen ziet er als volgt uit:

1. Niet zorgen voor een waarnemer bij afwezigheid conform de waarnemingsregelingen zoals vastgesteld door de SVB
2. Een niet-medewerkende de taken van een medewerkende laten verrichten (behoudens in het geval van door de SVB goedgekeurde waarnemer & waarneming periode)
3. Al dan niet zonder noodzaak een niet-medewerkende die evenmin is geïsoleerd door de Directie Volksgezondheid de taken van een medewerkende laten verrichten
4. Declareren voor een handeling die niet is verricht
5. Handeling verrichten zonder machtiging en dat in rekening brengen aan de SVB
6. Declareren voor een hoger tarief dan is toegestaan
7. Niet doorgeven dat er sprake is van afwezigheid
8. Declareren voor een handeling die nodeloos is verricht
9. Declareren zonder dat de vereiste informatie juist is weer- of aangegeven
10. Declareren zonder dat het juiste formulier is gebruikt
11. Zonder noodzaak de patiënt hulp weigeren
12. De patiënt onbeschoft behandelen
13. Weigeren informatie dat is opgevraagd door de SVB in het kader van haar taakuitvoering, te geven.
14. Schenden van de geheimhoudingsplicht
15. De patiënt die in het bezit is van een segurocard (een deel van) de kosten van een behandeling die de SVB betaalt, in rekening brengen
16. Niet zorgen voor om-, bij- of herscholing of andere deskundigheidsbevorderende activiteiten zoals door de SVB aangegeven
17. De patiënt in een hulpbehoevende situatie (achter)laten
18. Plegen van ongewenste intimiteiten
19. Met een machtiging voor een handeling naast de goedgekeurde handeling een andere handeling verrichten
20. Zich over het algemeen niet gedragen zoals een goede medewerkende betaamt (bijvoorbeeld de accountmanager bedreigen).
21. Patiënten vooraf laten tekenen
22. Een verrichting dubbel declareren
23. Een patiënt onnodig terug laten komen voor een verrichting zonder zorginhoudelijke noodzaak, enkel en alleen maar om extra te kunnen declareren
24. Afwijken van de voorschrijf- en de afleverregels voor recepten zoals opgenomen in de farmaceutische regels
25. Het in gevaar brengen van de toegankelijkheid van de zorg.

6. Terugvorderen

Het bevorderen van de naleving van de betrokken wettelijke voorschriften door de medewerkende kan op velerlei manieren geschieden. Er kunnen sancties opgelegd worden doch handhaving van de wet kan in voorkomende gevallen ook geschieden zonder sanctionering. Los daarvan dient opgemerkt te worden dat bij normoverschrijdend gedrag van de medewerkende, zodra er is betaald door de SVB, het (onterecht) betaalde bedrag (het zgn. benadelingsbedrag) standaard altijd voor de volle 100% teruggevorderd zal worden. Daarbij wordt het onderstaande gehanteerd. Een voor een ieder gelijkelijk geldende aflossingstermijn, die geen rekening houdt met onder meer de hoogte van de schuld, zal niet een rechterlijke

beoordeling kunnen doorstaan. Aan de andere kant kan geen individueel toegespitste regeling worden gemaakt. Het voorafgaande in overweging nemend, wordt het navolgende besloten:

- i. Bij schulden tussen fls. 50,-- en fls. 5000,-- , bedraagt de aflossingstermijn minimaal 1 en maximaal 8 maanden;
- ii. Bij schulden tussen fls. 5001 en fls. 10.000,--, bedraagt de aflossingstermijn maximaal 10 maanden;
- iii. Bij schulden tussen fls. 10.001,-- en fls. 15.000,--, bedraagt de aflossingstermijn maximaal 12 maanden;
- iv. Bij schulden tussen fls. 15.001 en fls. 20.000,-- bedraagt de aflossingstermijn maximaal 14 maanden;
- v. Bij schulden tussen fls. 20.001 en fls. 25.001, bedraagt de aflossingstermijn maximaal 16 maanden;
- vi. Bij schulden boven de fls. 25.001, bedraagt de aflossingstermijn maximaal 18 maanden.

Bovenstaande indeling heeft betrekking op de maximale aflossingstermijn. De maximale aflossingstermijn wordt gehanteerd als er sprake is van verminderde verwijtbaarheid zijn (zie daarvoor pag. 5). De aflossingstermijn kan per categorie dus korter zijn de maximale termijn. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als het om een halsstarrige opstelling van de normovertreder gaat. Daarnaast is de grens voor aflossingen gesteld op 18 maanden bij bedragen boven de fls. 25.000,--. Dit daar de normovertreder zijn of haar verantwoordelijkheid dient te dragen en het niet doenlijk is, om de aflossingstermijn te blijven oprekken met als mogelijk gevolg, dat op een gegeven moment een (groot) deel van de schuld niet meer inbaar is. Het hanteren van relatief korte afbetalingstermijnen heeft onder meer als voordeel, dat de aan de SVB toekomende gelden op korte termijn weer in de kas van de SVB vloeien en er dus zo min mogelijk renteverlies optreedt, terwijl het ook een preventief effect heeft, in die zin dat mogelijke normovertreders afgeschrikt zullen worden door de relatief korte terugbetalingstermijnen.

Bij het bovenstaande wordt als norm gehanteerd, dat de betrokkene dient aan te tonen dat er sprake is van verminderde verwijtbaarheid en in welke mate daarvan sprake is. Slaagt hij of zij daarin niet, dan kan de maximale aflossingstermijn teruggebracht worden. De minimale termijn om terug te betalen is één maand. Terugvordering geschiedt middels inhouding in alle gevallen waarin zulks mogelijk is. Is inhouding niet (meer) mogelijk, dan wordt getracht een betalingsregeling af te sluiten waarbij betaling via een standing order van de bank van de betrokkene plaatsvindt. Is dat ook niet mogelijk, dan rest niets anders dan beslaglegging.

Als het eenmalig om een bedrag dat onder de fls. 50,-- gaat dat teruggevorderd dient te worden, dan wordt dat bedrag niet teruggevorderd.

Hierbij past wel de kanttekening, dat bij herhaling van een gedraging, waarin nogmaals minder dan fls. 50, -- teruggevorderd dient te worden er wel teruggevorderd wordt, waarbij een boete wordt opgelegd van 100% (hierover meer op pag. 9).

7. Handhaving zonder sanctionering

Er zijn verschillende manieren om te handhaven zonder een sanctie op te leggen. Een daarvan is het (gedeeltelijk) niet (meer) betalen van een component waaraan voldaan dient te worden. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het niet (meer) bijdragen aan de kosten van bij-, om- of nascholing, als niet (meer) wordt voldaan aan de voorwaarden daartoe. Dit is op zich geen sanctie, er is geen sprake van leedtoevoeging maar van aansporing om door te gaan op de ingeslagen weg of om die weg te bewandelen. De al betaalde gelden kunnen in dat verband ook teruggevorderd worden.

Terugvordering is ook geen sanctie. De bedoeling daarvan is namelijk niet leedtoevoeging maar enkel het weder verkrijgen van ten onrechte gedane betalingen. De wet handhaven hoeft niet altijd te geschieden met gebruikmaking van sancties. In bepaalde gevallen is de normoverschrijdende gedraging dusdanig, dat het enkel wijzen op het ongewenste gedrag voldoende is. In andere gevallen dient daaraan een waarschuwing gekoppeld te worden. Ook kan overgegaan worden tot het niet betalen van de ingediende declaratie. Dan hoeft er niet teruggevorderd te worden, waarbij dan wel een waarschuwing daarbij gekoppeld dient te worden. In al die gevallen is er geen sprake van een sanctie.

Voorbeeld 1.

Een medewerkende, die bijvoorbeeld voor de eerste keer een onjuist formulier gebruikt of een incorrect ingevuld formulier inlevert, krijgt een gesprek waarin hem of haar wordt gewezen op de fout. Afhankelijk van de situatie wordt hij/zij niet betaald en wordt aan hem/haar de kans gegeven om een juist formulier in te leveren, waarna wel betaling volgt, indien alles correct is.

Voorbeeld 2.

Als de medewerkende vergeet een waarnemer te regelen, en een patiënt van hem/haar krijgt daardoor een rekening gepresenteerd van de Polikliniek, dan spreekt het vanzelf dat die medewerkende een vermindering krijgt op zijn/haar abonnement ter grootte van de rekening die door de Polikliniek is gepresenteerd, ten behoeve van de patiënt. Daarnaast wordt aan die medewerkende een waarschuwing gegeven.

8. Handhaving met sanctionering

Er zijn verschillende gradaties mogelijk als wordt uitgegaan van de intentie van de normoverschrijder. De normoverschrijding kan met opzet zijn geschied, er kan sprake zijn van grove schuld, maar ook van geen opzet of grove schuld. Aan de andere kant kan er sprake zijn van verminderde verwijtbaarheid. In dit kader wordt bij recidive altijd uitgegaan van opzet.

Bij normoverschrijdend gedrag zijn er verschillende sancties mogelijk, zoals het geheel of gedeeltelijk niet uitbetalen van de nota van de overtreder. Als echter gekozen wordt voor een sanctie, die een boete bedraagt, wordt uitgegaan van de navolgende richtlijnen.

De boete bedraagt, zoals in het bovenstaande al is uiteengezet, maximaal fls. 5000,-- per overtreding. Bij het opleggen van de sanctie kan, in navolging van het Nederlandse systeem, de volgende indeling worden gehanteerd:

- Opzet: 100% boete
- Grove schuld: 75% boete
- Geen opzet of grove schuld: 50% boete
- Geen opzet of grove schuld en aanwezigheid van verminderde verwijtbaarheid: 25% boete

Het opzettelijk normoverschrijdend gedrag vertonen houdt in het willens en wetens dat gedrag vertonen.

Voorbeeld 1

A. koopt een pistool om een ander dood te schieten en schiet het hele magazijn leeg in het hart en het hoofd van die ander. Zijn bedoeling was om de ander te doden en dat heeft hij gedaan, dus er is sprake van opzet.

Grove schuld is het weten dat de handeling normoverschrijdend is, maar het op de koop toe nemen van de gevolgen, dus zonder dat de betrokkene duidelijk de gevolgen van zijn handeling wil. Het kan vertaald worden in “zwaar roekeloos gedrag”.

Voorbeeld 2

B. gaat in de stromende regen, met kale banden en slechte remmen, om zijn vrienden te laten genieten, met zijn motor rondjes draaien op een drukke weg, en raakt daardoor een voetganger met zijn motor. Zijn bedoeling was niet om de voetganger te raken dus daarbij was er geen sprake van opzet. Maar wat hij gedaan heeft is wel “aan opzet grenzende roekeloosheid, oftewel “zwaar onvoorzichtig handelen”, zijnde dus “zwaar roekeloos gedrag”.

9. Nogmaals: de niet-limitatieve lijst

Het boetebedrag is maximaal fls. 5000,--. Voor de niet-limitatieve lijst wordt verwezen naar pagina's 8 en 9.

Bij het hanteren van het boetebedrag dient in aanmerking te worden genomen dat de boete opgelegd wordt per overtreding. Dus bijvoorbeeld voor iedere keer dat er geen waarnemer is terwijl er wel een waarnemer aanwezig had behoren te zijn, wordt de boete opgelegd. Het hebben van een bevoegdheid om een straf op te leggen houdt niet in, dat, hoewel zulks niet in het bovenstaande is vermeld, geen waarschuwing kan worden opgelegd. Waar de mogelijkheid van waarschuwing is aangegeven, is zulks geschied omdat in die gevallen het eerst afgeven van een waarschuwing het beste middel lijkt.

Omdat het om verschillende en relatief veel categorieën gaat, zijn de boetebedragen afgerond op hele cijfers. Bij het bovenstaande dient nog, waar nodig, de toets toegepast te worden die behoort bij opzet, grove schuld, en verminderde verwijtbaarheid. Die toets leidt er in ieder geval toe, dat tenminste 25% van het boetebedrag als boete zal worden opgelegd.

Het opnemen van het plegen van ongewenste intimiteiten als normoverschrijdend gedrag is ingegeven door het feit, dat het niet een onderwerp is, dat patiënten snel uit zichzelf naar voren zullen brengen. Er is daarvan echter wel sprake geweest in het verleden, en er is geen garantie, dat die gedragingen zich in de toekomst nooit zullen herhalen. En bij het opstellen van nieuwe regelingen dient niet enkel met het verleden en het heden rekening te worden gehouden, maar ook, waar mogelijk, met de toekomst. In het onderstaande worden bij wijze van voorbeeld op grond van fictieve verhalen [met waarheidselementen] bovenstaande regels getoetst.

Voorbeeld 1.

Zorgverlener A, een natuurlijk persoon, vraagt al geruime tijd een bijdrage van zijn patiënten, terwijl die hun segurocard bij zich hebben en zijn verrichting, een onderhuidse injectie tegen Zika, valt onder de door de SVB goedgekeurde verrichtingen. Er komen 10 patiënten bij de SVB klagen, die in totaal fls. 500,-- samen hebben betaald aan A. Twee van hen kunnen dat bewijzen met kwitanties. Het is de eerste keer dat A betrapt is.

Het gedrag van A wordt beheerst door de Regeling, het MTSV en de Landsverordening bvz. Aan A kan een waarschuwing worden gegeven als het de eerste keer is, dat hij zich aan die gedragingen schuldig heeft gemaakt, terwijl hij of een boete kan krijgen van fls. 4000,-- maximaal per geval, of uitgeschreven kan worden (allebei toepassen is teveel van het goede). Doordat er in twee gevallen bewijs is, dat niet weerlegd kan worden, kan aan hem een totaal bedrag van (2 x 4000 =) fls. 8000,-- opgelegd worden. Er is geen sprake van recidive omdat dit de eerste keer is dat A betrapt is. Bij recidive wordt de boete verdubbeld, en die verdubbeling dient dan ten aanzien van het totaal opgelegde boetebedrag te geschieden. Als er sprake is van verminderde verwijtbaarheid (zijn auto is bijvoorbeeld gestolen samen met zijn portemonnee, en de verzekeraar wil hem maar niets vergoeden), dan kan de boete verlaagd worden.

Voorbeeld 2.

Jo, een goede bekende van de artsen in huisartsenpraktijk B, krijgt een bedrijfsongeval. Hij is prive-verzekerd en heeft ontheffing gekregen van de verzekeringsplicht in het kader van de Lv. bvz. Zijn vrouw is illegaal in 2015 hier aangekomen en sindsdien hier gebleven. Jo krijgt paracetamol van de artsen in huisartsenpraktijk B voor zijn rugletsel, maar omdat zijn vrouw medicijnen nodig heeft om haar glucosesuiker onder controle te houden en Jo een goede bekende is schrijft een arts in huisartsenpraktijk B iedere keer die medicijnen ook op het recept van Jo onder de naam van Jo. De SVB wordt daardoor benadeeld voor fls. 2000,--.

Het gedrag van huisartsenpraktijk B valt onder de bepalingen van de Regeling en de Lv. Ov. Er moet echter vastgesteld worden, wie van de artsen in die praktijk zich aan het normoverschrijdend gedrag

schuldig heeft gemaakt. Op grond daarvan kan de betrokkene een waarschuwing krijgen, wordt van zijn abonnement en/of declaraties het bedrag van fls. 2000,-- ingehouden (termijn: maximaal een maand, zie pag. 7) en kan hij een boete krijgen van fls. 2000,-- maximaal. In plaats daarvan kan hij ook uitgeschreven worden.

In beide voorbeelden zou met recht aangenomen kunnen worden, dat er sprake is van opzet, gezien de elementen van de casussen. Daardoor zou dan de boete in beide gevallen 100% bedragen.

10. Tot slot

Bij het bovenstaande dient nog opgemerkt te worden, dat de boete moet worden geheven via een aanslag. De boete kan dus niet ingevorderd worden via inhouding, tenzij de overtreder het daarmee eens is.

Ter afsluiting wordt nog aangegeven, dat deze beleidsregeling periodiek aan een evaluatie zal worden onderworpen, om zonodig, tijdig wijzigingen daarin aan te kunnen brengen.

BIJLAGE BOETEBEDRAGEN

Indien het bovenstaande op de niet-limitatieve lijst van normafwijkende gedragingen (vide pag. 6) wordt toegepast, leidt dat tot het navolgende:

1. Niet zorgen voor een waarnemer bij afwezigheid: voor de 1ste keer een waarschuwing, daarna boete van fls. 1000,--. Daarnaast betrokkene de kosten van de patiënt(en) laten betalen, indien van toepassing.
2. Zonder noodzaak en zonder schriftelijke kennisgeving aan de SVB een niet-medewerkende de taken van een medewerkende laten verrichten: terugvorderen door niet medewerkende verleende zorg en wel door medewerkende gedeclareerde bedragen, boete van fls. 3000,-- en waarschuwing.
3. Al dan niet zonder noodzaak en zonder schriftelijke kennisgeving aan de SVB een niet-medewerkende die evenmin is gevisieerd door de Directie Volksgezondheid de taken van een medewerkende laten verrichten: terugvorderen door niet medewerkende verleende zorg en wel door medewerkende gedeclareerde bedragen, boete van fls. 4000,--en waarschuwing.
4. Declareren voor een handeling die niet is verricht: zie onder 1 en terugvorderen van onterecht gedeclareerd bedrag.
5. Handeling verrichten zonder machtiging en dat in rekening brengen aan de SVB: idem ditto sub 4.
6. Declareren voor een hoger tarief dan is toegestaan: idem ditto sub 4
7. Niet doorgeven dat er sprake is van afwezigheid: fls. 2000,-- boete en waarschuwing
8. Declareren voor een handeling die nodeloos is verricht: fls. 4000,-- en waarschuwing
9. Declareren zonder dat de vereiste informatie juist is weer- of aangegeven: zie onder 1.
10. Declareren zonder dat het juiste formulier is gebruikt: zie onder 1.
11. Zonder noodzaak de patiënt hulp weigeren: fls. 5000,-- boete.
12. De patiënt onbeschoft behandelen: fls. 1000,-- boete.
13. Weigeren informatie die is opgevraagd door de SVB, te geven, zonder noodzaak: fls. 2000,-- boete en opschorten betalingen.
14. Schenden van de geheimhoudingsplicht: fls. 5000,-- boete.
15. De patiënt die in het bezit is van een segurocard (een deel van) de kosten van een behandeling die de SVB betaalt, in rekening brengen: fls. 4000,-- boete; bij herhaling uitschrijving
16. Niet zorgen voor om-, bij- of herscholing zoals door de SVB aangegeven: fls. 3000,-- boete.
17. De patiënt in een hulpbehoevende situatie (achter)laten: fls. 5000,-- boete.
18. Plegen van ongewenste intimiteiten: fls. 5000,-- boete; bij herhaling uitschrijving
19. Met gebruikmaking van een machtiging voor goedgekeurde handeling een andere, niet goedgekeurde, handeling verrichten: zie onder 8.
20. Zich over het algemeen niet gedragen zoals een goede medewerkende betaamt (bijvoorbeeld de accountmanager bedreigen): fls. 5000,-- boete.
21. Patiënten vooraf laten tekenen: fls. 2000,-- boete.
22. Een verrichting dubbel declareren: fls. 3000,-- boete en dubbel gedeclareerde bedragen terugvorderen

23. Een patiënt onnodig terug laten komen voor een verrichting zonder zorginhoudelijke noodzaak, enkel en alleen maar om extra te kunnen declareren: fls. 2000,-- boete en terugvordering
24. Afwijken van de voorschrijf- en de afleverregels voor recepten zoals opgenomen in de farmaceutische regels: eerste keer waarschuwing, daarna fls. 1000,-- boete; recepten worden niet uitbetaald door SVB.
25. Het in gevaar brengen van de toegankelijkheid van de zorg: fls. 5000,-- boete.